

Nagy-Laczkó Balázs rövidprózái

kiemelt szépirodalom Posted 2020.10.25. | by online_ISZ

Urbantristesse felvétele

Gyermekági poloska

Mint minden magára valamit is adó ágyipoloska, a gyermekági poloska is mestere az álcázásnak. A nappalokat a lakás rejtett zugaiban alvással tölti, mialatt a kisgyermekek zaklatásáról szövi édes álmait – a gyermek ágyipoloska nem jófej.

A nap leszálltával, a zsalugáterek behajlásával, a redőnyök megereszkedésével és a kis lurkók ágyba kerülésével jön el az ő ideje. A gyermekági poloska először csendben, de alaposan megnyújtja fásult tagjait (az igényesebbje néhány jógyakorlatot is elvégez), majd belátva a természet örök igazságát, hogy az éhség nagy úr, magához veszi kedvenc szívószálát, és lopakodó léptekkel elindul a gyermekági felé.

A gyermekági poloska igen válogatós, ha étkezésről van szó: szigorú diétájába többnyire csak a szopós babák, az úgynevezett csecsemők férnek bele, akiknek vére velünk ellentétben még mentes mindenfajta romlottságtól.

A gyermekági poloska csipése olyannyira apró, hogy a legtöbb szülő még csak a létezéséről sem tud. Nem árt észben tartani azonban, hogy az éjszakai megmagyarázhatatlan csecsemősírások háttérben többnyire egy gourmet ágyipoloska áll szívószállal a kezében.

Ismétlem, a gyermekági poloska nem jófej.

A gyermekági poloskától való megszabadulás egyetlen módja a szeretettel szorosan egybekötött türelem. Az ilyesmit a gyermekági poloska éppen úgy képtelen elviselni, mint a szép mondókákat, a pusztit, a romantikus filmeket és a családi vígjátékokat, na meg a gyermekhas-és hátsimit.

– Ble! – mondja ezekre az ágyi poloska, és alig egy vagy jóval több hónap után sietve távozik...

...egy újabb áldozat felé.

A nyenyere

Kétféle nyenyere is létezik: az egyik a középkor óta Európa szerte ismert hangszer, a tekerőlant, míg a másik egy igen kis szelecske. Ez utóbbi tulajdonképpen annak az Erdélyben Nemere néven ismert fagyos szélnek a kistestvére, amely után az a bizonyos István is a nevét kapta – ennek ellenére se nem transilvanicum, se nem hungaricum. A nyenyere kozmopolita.

Szembe más meghatározó szelekkel, a nyenyere a klímától, az évszaktól, az aktuális légnyomástól stb. függetlenül bárhol bármikor lecsaphat.

Ez az igen kicsi szél – azt is írhatnám: szellőcske – különös szeretettel viseltetik a babák kínzása iránt, ugyanis elsősorban az ő hasikájukban üti fel időről időre tanyáját.

Ám ahogy a nyenyere felbukkanása más nagyobbacska szelekkel ellentétben nem függ a klimatikus viszonyoktól, és míg más szelekkel szemben az ember többnyire tehetetlen, úgy a felbukkanó nyenyerét van esélyünk megfékezni némi körkörös irányú pocaksími, melegített meggymagpárna, hasra fektetés, sok-sok szeretet és kétségbeesés-mentesség segítségével – ez utóbbi állítólag a leghatásosabb fegyver vele szemben.

Meglehet, az igen kicsi nyenyere feltűnően nagy gonoszsága háttérben kisebbségi komplexusa áll a nagyobb szelekkel szemben – de ezt nem tudhatom, nem vagyok meteorológus.

Költőverő bodobács

Sokan ismerik a fekete-vörös színösszeállítás alapján nyíltan anarchista verőköltő bodobácsot – távoli unokatestvérét, a költőverő bodobácsot szerencsére annál kevesebben.

A verőköltő bodobács többnyire napsütéses meleg napokon grasszál az utcafák lábain – a költőverő bodobács jobban szereti a langy estek virágillatos alkonyát, a tavirózsa dédelgető csatornák és tavak padjait, ahol gyanútlan verselőkre akadhat. Sőt! Egyes beszámolók szerint az elcsigázott költőverő bodobács végső elkeseredésében még a kocsmákba is beteszi a lábát, csakhogy végre kedvenc elfoglaltságának hódolhasson.

Persze megesik az is, hogy a költő reggel, két jó sor elszalasztása közben kávéjával és cigijével a kezében gyanútlan csoszog ki erkélyére. És a bodobács már várja.

Megvető, stabil egzisztenciális tekintettel, jelentős anyagi fölényrel ráhorkantva közli a tehetetlen költővel – a költő mindig tehetetlen –, hogy a költészet nem egyéb, mint a lírai lelkek prózája, és már űtni is kezdi leírhatatlanul (mely leírhatatlanság a költővel szembeni legkegyetlenebb fegyver), és közben beleköp a költő lelkébe, megissza a kávéját, elszívja a cigijét, megeszi reggelijét, bókol a párjának, elszereti a macskáját, meglocsolja a növényeit – és elégedetten lelép.

Mindig, de mindig valamely hivatal vagy minisztérium felé.

**Nagy-Laczkó
Balázs (1989,
Gyula)**

Kisprózái az
*Élet és
Irodalomban*, a
Tiszatáj Online-
on, valamint a

Kötőszavak (Cuvinte de legătură) című kétnyelvű antológiában jelentek meg. Rendszeresen publikál tudományos ismeretterjesztő írásokat a *Csabai Mérleg* hasábjain és a *Napi Táptudás* nevű blogon.

TAGS: Nagy-Laczkó Balázs

prózák

Search ...

Egy tiszta szellem köszöntése – 1925. február 14-én született Rákos Péter

2025.02.14. by ISZ_online

0

Elidőzni a hal(l)hatatlansággal – interjú Kőrössi P. Józseffel a Konrád György-beszélgetőkönyvről

2025.02.13. by ISZ_online

0

Orcsik Roland regényrészlete

2025.02.11. by ISZ_online

0

Fábán Judit versei

2025.02.09. by online_ISZ

0

„Ami a jelenben megadatik” – Molnár Erzsébet interjúja Bartalos Tóth Ivetával a Helé című kötetről

2025.02.06. by online_ISZ

0

Szegedi Eszter versei

2025.02.04. by online_ISZ

0

Kortárs cseh líra (Irodalmi Szemle 2025/2.)

2025.02.03. by ISZ

0

Gergely Anna Jázmin versei

2025.02.02. by ISZ_online

0

Takács-Csomai Zsófia prózája

2025.01.30. by online_ISZ

0

Polgár Anikó az 50 éves Mizser Attilát köszöntő prózaverse

2025.01.26. by online_ISZ

0

Rác Boglárka prózája

2025.01.24. by online_ISZ

0

Csanda Gábor az 50 éves Mizser Attilát köszöntő verse

2025.01.23. by online_ISZ

0

Körzőütem – Levél Amerikából – Demény Péter esszéje

2025.01.21. by ISZ_online

0

Murányi Zita versei

2025.01.16. by online_ISZ

0

Zofia Nałkowska regényrészlete Petneki Noémi fordításában

2025.01.15. by ISZ_online

0